

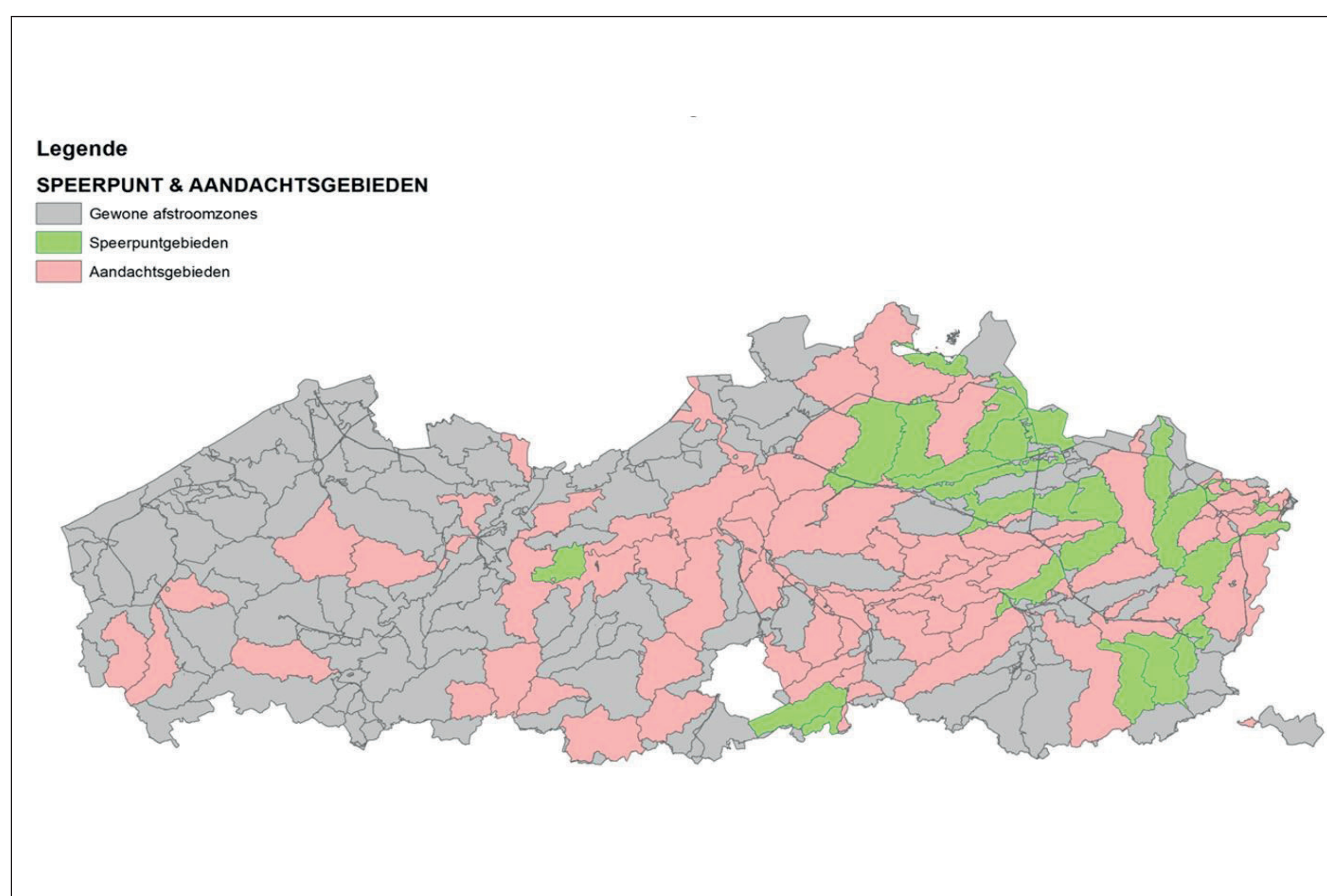
Waterkwaliteit

Prioritaire gebieden in het waterbeleid

In de Vlaamse waterbeleidsplannen wordt via speerpunt- en aandachtsgebieden gericht ingezet op het behalen van de Europese waterkwaliteitsdoelen. Voor de speerpuntgebieden streven we naar de goede waterkwaliteit tegen 2021, voor de aandachtsgebieden tegen 2027. Het verschil in einddatum werd mee bepaald door de huidige waterkwaliteit. In de provincie Antwerpen gaat het over volgende afstroomgebieden:

Speerpuntgebieden: Aa II, Molenbeek-Bollaak, Wamp, Merkske, Grote Nete I, Kleine Nete (I en II)

Aandachtsgebieden: Aa I, Benedenvliet, Dijle VI, Getijdedijle & Getijdezenne, Getijdenetes, groot Schijn, Grote Laak, Grote Molenbeek – de Vliet, Grote Nete (II en III), Mark, Weerijsebeek, Zeeschelde II, Zeeschelde II + Rupel, Zeeschelde IV

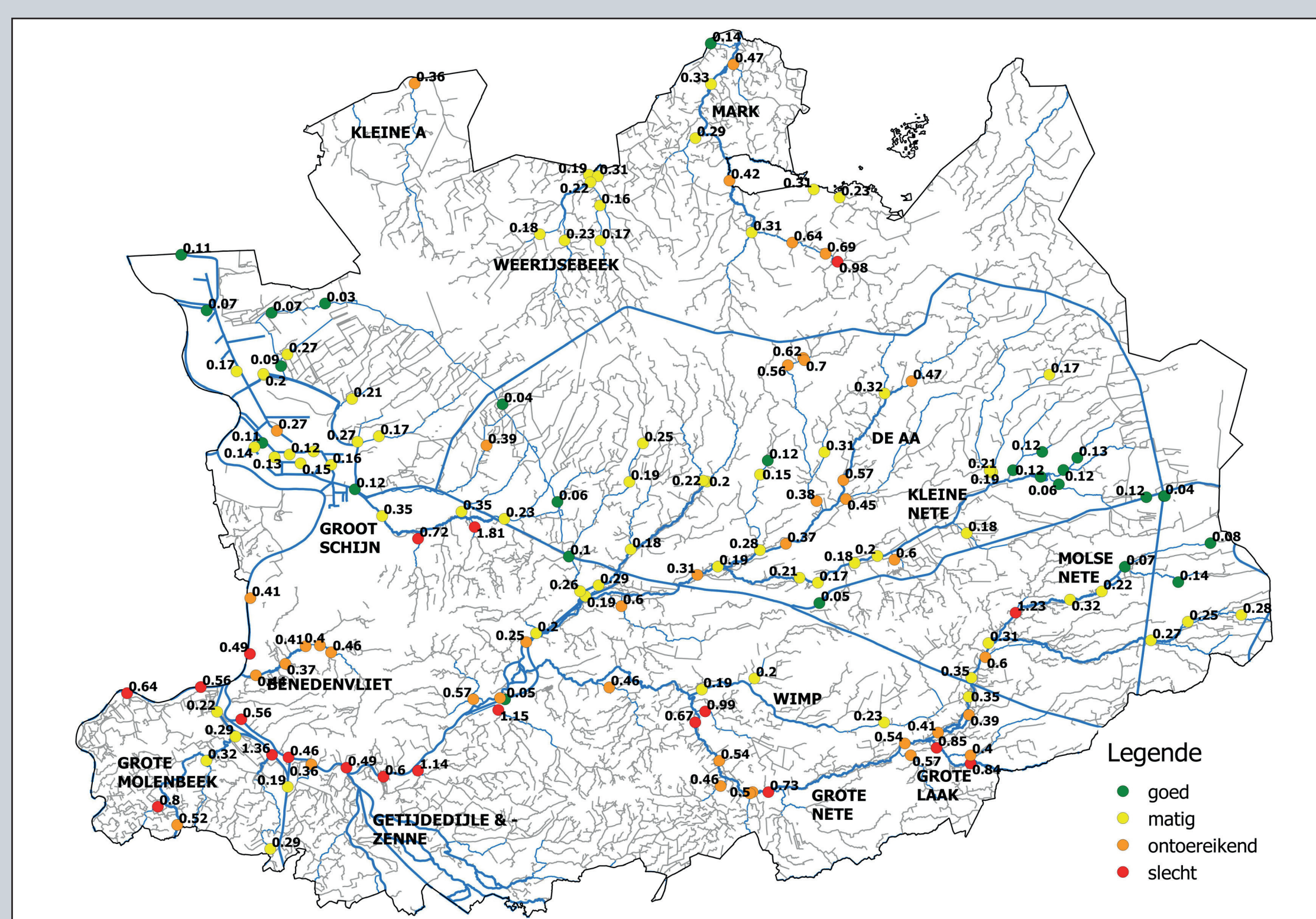
Meer info over het waterbeleid per bekken vind je op www.integraalwaterbeleid.be/nl/bekken.

Beperken van nutriënten en bestrijdingsmiddelen als uitdaging

De waterkwaliteit wordt beoordeeld op basis van biologische en fysico-chemische kwaliteitselementen. Om een goede waterkwaliteit te kunnen bereiken is voornamelijk het fosfor- maar ook het stikstofgehalte nog te hoog. Te hoge concentraties aan nutriënten hebben een nefaste impact op de biologische kwaliteit van de waterloop (algenbloei, woekering waterplanten...).

Bij onevenwichtige bemesting zal fosfaat zich ophopen in de bovenste lagen van de bodem tot de vastleggingscapaciteit is bereikt. Daarna dringt het door naar de diepere bodemlagen op en dus ook naar het grondwater. Via grondwaterkwel kan dit de kwaliteit van het oppervlaktewater negatief beïnvloeden. Voor het Netebekken lijken de trends erop te wijzen dat de maximale vastleggingscapaciteit voor fosfaat bereikt is.

In verschillende bekkens dienen ook nog belangrijke stappen gezet te worden om de normoverschrijding voor bestrijdingsmiddelen terug te dringen.

Overzichtskaart voor de totale fosforbeoordeling (2016) voor waterlopen in de provincie Antwerpen

Meer weten over de waterkwaliteit in jouw buurt?

Surf naar www.vmm.be/data/waterkwaliteit voor actuele en historische resultaten van het fysisch-chemisch, biologisch en MAP-meetnet.

Zoeken naar waterlopen of meetpuntnummer

Zoek naar:

Zoek naar gemeente:

Keuze uit verschillende meetnetten

Keuze uit verschillende achtergrondlagen

Selectie Meetpunt

Nieuwe kansen voor het waterleven in landbouwgebied

Oeverzone als compromis tussen landbouw en beek

De Vlaamse en Europese waterkwaliteitsdoelstellingen worden nog steeds niet gehaald. Naast lozingen van industrieel en huishoudelijk afvalwater, zijn ook nutriënten en gewasbeschermingsmiddelen van aanpalende landbouwpercelen een oorzaak voor de ontoereikende waterkwaliteit. Te hoge concentraties aan nutriënten in de waterloop zorgen voor een verhoogde kruidgroei met hogere beheerkosten.

Een oeverzone kan een deel van deze invloeden vanuit het landgebruik beperken. Bufferstroken vormen ook een efficiënte maatregel tegen bodemerosie en afkalving van oevers. Ze zijn het meest doeltreffend wanneer ze over een voldoende lang traject kunnen worden afgebakend en ingericht.

Oeverzone met grasbufferstrook

Stuwtjes in landbouwgebied regelen het water

In 2014 realiseerde de provincie Antwerpen, in samenwerking met lokale partners een waterconserveringsproject in landbouwgebied. In totaal werden 12 nieuwe stuwtjes geplaatst of oude hersteld.

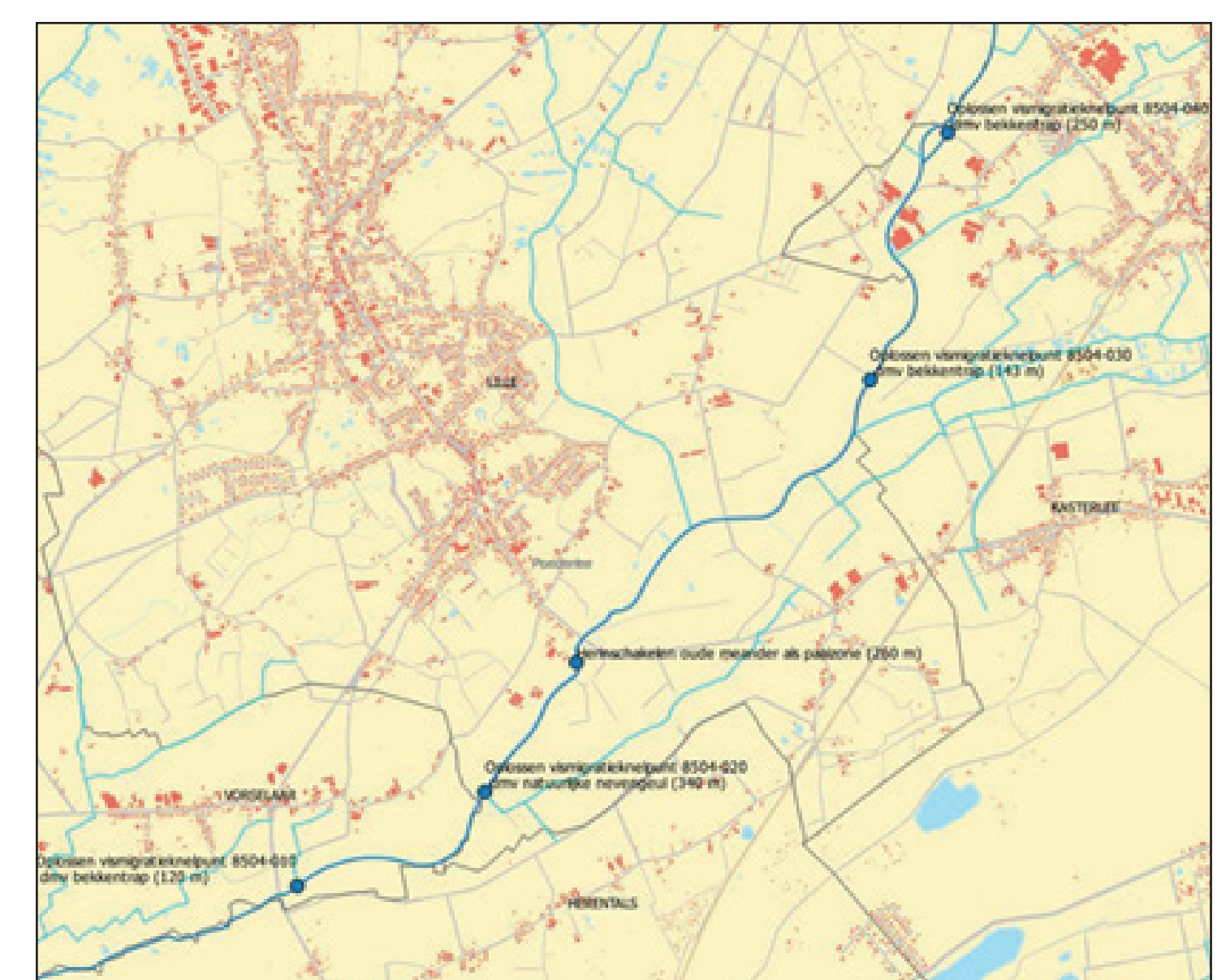

Waterconservering heeft als doel het water bovenstrooms op te vangen en waar mogelijk te laten infiltreren. Het project beoogt het op peil houden van de grondwatertafel op perceelsniveau tijdens de verschillende werkzaamheden van de landbouwer door het plaatsen en het beheren van stuwen in grachten. Omdat de landbouwers zelf op vrijwillige basis actief participeren in het project, kon het idee van waterconservering ingang vinden binnen de landbouw.

Vistrap

De Aa stroomt door intensief landbouwgebied en is, net zoals heel veel waterlopen, in het verleden rechtgetrokken in functie van landbouwgerichte ruilverkavelingen. Hierdoor nam de totale lengte aanzienlijk af. Om te vermijden dat de rechtgetrokken rivier het water te snel afvoerde werden 4 klepstuwen gebouwd. Zo'n constructies vormen echter een vismigratieknelpunt. De VMM werkt deze knelpunten stelselmatig weg door de aanleg van bekkentrappen of een nevengeul.

Netafwaarts de Lichtaartsesteenweg te Poederlee werd een oude meander van de Aa heringeschaald als paaizone

Hermeandering ifv waterhuishouding rond de monding van de Wouwendonkse Beek

De Wouwendonkse Loop (Hessepoelbeek) zorgde in het verleden meermaals voor wateroverlast. De provincie pakte de problemen aan door verscheidene ingrepen. Een deel van de beek werd heraangelegd om water en natuur meer ruimte te geven. Op de vroegere site van Alken-Maes in Waarloos werd de naastgelegen beek heringericht om de omgeving van de Beekboshoek en de Draakbosweg te beschermen. De beek had hier een groot verval, waardoor het water veel te snel naar de lageregelegen gebieden stroomde. Men opteerde ervoor om de beek zoveel mogelijk te laten meanderen zodat het water minder snel stroomt. Om een grotere diversiteit van fauna en flora te creëren wisselen steile oevers af met heel flauwe oevers, die bovendien kunnen overstromen bij hoge waterstand en tijdelijk het overtollige water vasthouden. Aan het begin van de meander werd een slibvang gerealiseerd om dichtslibbing van de beek te voorkomen. Aan het uiteinde van de meandering werd er daarom een permanente poel voor amfibieën aangelegd, om zo de bedreigde kamsalamander opnieuw kansen te geven.

